

HEVNEN

OSLO
NYE
Central Teatret

Hos oss får du bestilt og kjøpt billetter til Oslo Nye Teater og Centralteatret

Teater- sentralen, Youngstorget.

Mandag-fredag 9-15.30.
Torsdag 9-17.
Lørdag stengt.
Tlf. 41 85 60.

Oslo Konserthus, Vika.

Mandag-fredag 12-20.
Lørdag 10-13.
Tlf. 20 93 33,
mandag-fredag etter 15.

Chateau Neuf, Majorstuen.

Mandag-tirsdag 9-16.
Onsdag-lørdag 9-18.30.
Tlf. 69 31 54/60 54 24.

Kleve's, Løkketangen i Sandvika.

Mandag-fredag 9-17.
Torsdag 9-19.
Lørdag 9-14.
Tlf. 54 70 08.

Akershus Amtstidende, Drøbak.

Mandag-fredag 8-17.
Lørdag 10-13.
Tlf. 93 06 60.

Avissentret Bragernes torg Drammen

Tlf. (03) 89 22 80

Grieghallen, Bergen.

Mandag-onsdag 10-16.30.
Torsdag-fredag 10-19.30.
Lørdag 10-13.
Tlf. (05) 31 31 04/
31 09 54 etter 12.

23g053576

HEVNEN

Av KRISTIN SØHOEL

Regi: BARTHOLD HALLE
Scenografi: PER FJELD
Kostymer: TRUDE BERGH
Hår og sminke: BIRGIT HAUGÅ

I ROLLENE:

Eva - BENTE BØRSUM
Nina - BEATE ERIKSEN
Ivar - ARNE AAS

Inspisient: John Ellefsen

Handlingen foregår i en alminnelig moderne stue
i en villa i utkanten av Oslo.

Fra venstre: Barthold Halle, Trude Bergh og Per Fjeld

Dystre tall ...

Narkotikasalg «milliard-industri»

Oslo er også Norges narkotika-hovedstad. Oslo-politiets ferske og dystre tall viser at vi finner de aller fleste heroinmisbrukere i Oslo-området mellom Moss i sør og Eidsvoll i nord, Hønefoss i vest og Kongsvinger i øst. Beregninger viser at narkotika-handel forlenget er blitt «milliard-industri». De farlige stoffene flommer fortsatt inn over våre grenser. For en tid siden ble en brasilianer tatt i toll på Fornebu med kokain verdt en million kroner

Ja, slik skrev en av Oslo-avisene for kort tid siden i forbindelse med en oversikt over det arbeid politiet utretter for å få has på skruppelløse narkohaier, som hover inn millionbeløp på sin ulovlige virksomhet.

Her er noen tall som illustrerer et av våre største samfunds-
onder.

- Politiet regner med at mellom 2 000 og 5 000 mennesker i Østlandsområdet misbruker heroin. 2 — 3 000 bor andre steder i landet. De aller fleste av konsumentene bor eller oppholder seg innenfor en sirkel med radius 5—7 mil rundt Stortinget.
- Hvis 3 000 av de bortimot 8 000 sprøytenarkomane i vårt land bruker 1/3 gram heroin hver dag, betyr det at de tilsammen må ha 1 kilo daglig eller 365 kilo i året. Selges heroin på gatene, ligger prisen i gjennomsnitt på 9 000 kroner pr. gram. Da er de 365 kiloene verdt fra 3- til 3,5 milliarder kroner.
- Smuglere, som leverer heroin til landet vårt, forlanger etter det vi vet ca. 2 000 kroner pr. gram. Prisen på 365 kilo blir da 700 millioner kroner. Pengene havner i lommene til produsentene, mellommenn og kuréerer i utlandet. Resten av pengene fordeles på forskjellige salgssledd i Norge. Man må også regne med at en god del av misbrukerne tar med stoffet fra regelmessige utenlandsturer. Da er prisen rimeligere.
- 40 000 mennesker rundt regnet røker hasj hver helg. Bruker de ett gram hver uke, utgjør det ca. 50 gram årlig. Prisen for ett gram hasj er noe over 100 kroner. Utfra slike beregninger går to tonn hasj til en verdi av 200 millioner kroner opp i røk hvert år.
- Politiet tror at det i dag ikke røkes mer hasj enn i begynnelsen av dette tiåret. Langt ferre har motforestillinger mot dette stoffet og forbruket er fordelt på flere personer enn tidligere.
- Hva koster så narkotikaproblemet samfunnet vårt? En slik oversikt finnes ikke, men for hvert gram heroin en sprøytenarkoman kjøper for 10 000 kroner, regner politiet med at verdier for det fem — eller tidobbelte må stjeles. I tillegg kommer alle de pengene sosial- og helsevesenet bruker på hjelp og behandling.

- Toll og politi beslaglegger årlig mellom 15 og 20 prosent av all narkotika, som forsøkes smuglet inn i landet. Likevel tror politiet at den årlige omsetning av narkotiske stoffer ligger på 1 milliard kroner. Andre beregninger som er gjort, anslår tallet til 5 milliarder kroner.

Offentlige og frivillige organisasjoner

satser både penger, tid og krefter for å bekjempe det store narkotikamisbruket i landet vårt. Det er mye idealisme som holder aktiviteten oppe og man har oppnådd gode resultater, men det står adskillig arbeid igjen før man kanskje kan si at nå er det demmet opp for den ulovlige «importen».

Her er en oversikt over endel av de forbund og organisasjoner som opererer enkeltvis eller samlet. Flere av dem trenger såvel økonomisk som menneskelig støtte — det siste i form av arbeidsinnsats.

Så har du fritid til å gi til et slikt samfunnsgagnlig virke, så nøl ikke med å melde din interesse!

AN-konsulenten i Oslo

Skolesjefens kontor, Strømsveien 102, 0663 Oslo 6.

Folkeaksjonen mot hasj

P.boks 699-Sentrum, 0106 Oslo 1.

Landsforbundet mot stoffmisbruk,

P.boks. 6369 Etterstad, 0604 Oslo 6.

Sentralrådet for narkotikaproblemer,

P.boks. 8128, Dep. 0032 Oslo 1.

Statens Edruskapsdirektorat,

P.boks. 8152, Dep. 0033 Oslo 1.

Utekontakten i Oslo,

Underhaugsveien 5A, 0354 Oslo 4.

Forbundet mot rusgift,

Bernt Ankersgt. 5, 0183 Oslo 1.

Forlaget Liv as,

Sentrum 0109, Oslo 1.

NGU,

Keysersgt. 1, 0165 Oslo 1.

Avholdsfolkets Landsnemnd,

Møllergata 38, 0179 Oslo 1.

Narkotikapolitisk forening,

Postboks 172 Sentrum, 0102 Oslo 1.

Idéverkstedet,

Osterhaugsgt. 9, 0183 Oslo 1.

Groruddalsprosjektet mot narkomani,

Stovner senter 5, 0985 Oslo 5.

Tyrikkollektivet,

Bøgata 32, 0655 Oslo 6.

Barthold Halle:

Livsnødvendig med ny norsk dramatikk

I alle de år Barthold Halle har vært sceneinstruktør har han satt opp en rekke stykker. Han kjenner styrken og svakhetene i denne prosessen, men er overbevist om at norsk teater i lengden ikke kan overleve uten ny dramatikk skrevet av våre egne forfattere...

— For selv om vi har et fint profesjonelt nivå, når det gjelder å reprodusere det utenlandske dramatikkere har skrevet er teatret nødt til å stille seg i et forhold til andre medier. Derfor er det så livsviktig at spesielt unge dramatikkere får prøvet ut sine stykker, sier Halle.

— Hva er det første du gjør, når du leser et nytt norsk stykke som du skal iscenesette?

— Jeg prøver å lese det slik en instruktør alltid bør. Forsøker å unngå forutinntatte meninger om f.eks. at dette er norsk og dette er utenlandsk. Ønsker å lese hva som står der — kort og godt.

— Tilgang på ny norsk dramatikk?

— Jeg synes at vi opplever en spennende tid akkurat nå. Har en fornemmelse at en ny generasjon er i ferd med å komme inn i bildet. Jeg merker også konturene av noen forfattere som skriver anderledes, utradisjonelt i forhold til hva som ellers er skrevet for teater.

— Navn, takk...

— Cecilie Løveid f.eks. Men det kommer sikkert flere. Min drøm er at vi får frem noen som er dyktige til å skrive underholdende i den forstand at stykkene har gode teateregenskaper samtidig som de har noe å fortelle.

— I nyere norsk dramatikk er det mye sosial-realisme!

— Det har vært det, ja, men jeg er ikke så sikker på at tendensen er like sterk. Jeg har engasjert meg litt i Det Åpne Teater, der det dumper inn mange manuskripter. Der ser man at stykkene etterhvert er blitt differensierte. Ingen tvil om det.

— Institusjonsteatrene — skal de være forpliktet til å spille ny norsk dramatikk?

— Absolutt. Men naturligvis skal man ikke sette opp et stykke bare fordi det er norskt. Er et stykke dårlig, så er det dårlig på hvilket som helst språk. Da skal man ikke spille det. Men når det er sagt: Forfattere som satser på å skrive for teatret har krav på at teatrene satser igjen.

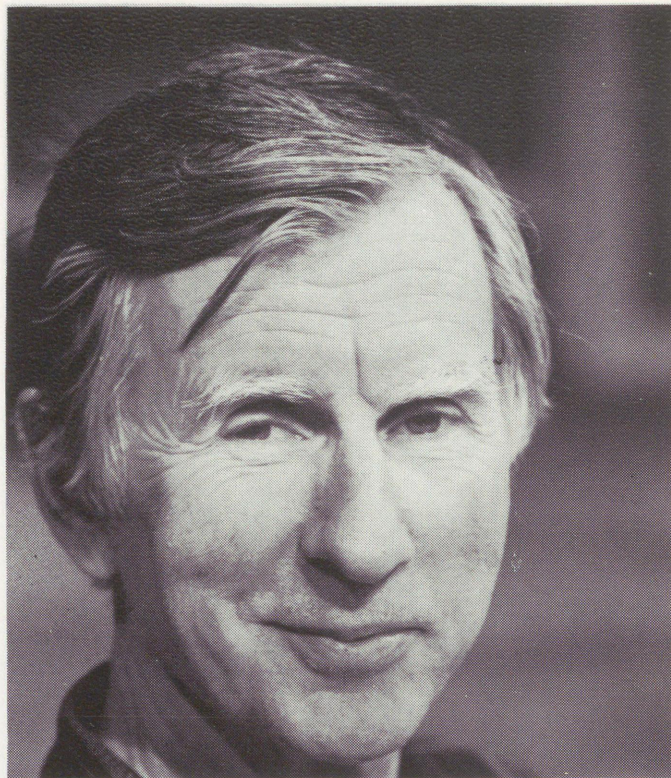
— Dramatikernes vilkår i dag?

— Jeg mener de stort sett er gunstige. Nå har man nylig fått en ordning slik at teatrene får spesiell økonomisk støtte til innkjøp av nye norske stykker. Det betyr ikke så rent lite.

— Kunne du f.eks. tenke deg å sette opp en forestilling, der du så å si var med helt fra begynnelsen — altså fra forfatterens utgangspunkt: handlingen og frem til det ferdige manuskript?

— Både ja og nei. Jeg kunne godt tenke meg prosjekter der man mener at et tema bør behandles i dramatisk form. På den annen side er jeg litt redd for modellen man søkte å utvikle i -70-årene, da alle skulle ha noe å si om manuskriptet. Rent regimessig tror jeg mest på at selve arbeidet mitt begynner, når manuskriptet foreligger ferdig fra forfatterens hånd.

Halle mener videre at det godt kunne tenkes at et teater sier at det og det emnet kan man tenke å lage en forestilling av. Man har skuespillere som egner seg.

— Vi har f.eks. en sterk revytradisjon i vårt land. Den kunne vi kanskje bruke litt anderledes. Hvorfor ikke en revy om et helt spesielt tema?

— Du har selv fordelene av at du har skrevet dramatikk, som har vært oppført slik at du kjenner begge sider.

— Jovisst, men jeg kjenner mine begrensninger, når det gjelder å skrive. Det meste jeg har skrevet for scenen har vært situasjoner i tablåer. Jeg har ikke så lett for å utvikle et tema der den ene motsetningen sparker den andre videre. Men av og til synes jeg at jeg har fått til noe.

— «Tordenshow» — det var både en morsom, lett og lekende forestilling.

— Men det var ikke et drama i ordets egentlige forstand. Det var mere opptrinn i historisk rekkefølge med Tordenskjolds liv som en rød tråd.

— Er det nødvendig for en dramatiker å ha kjennskap til teatrets egenart?

— Ja og nei. Min erfaring grunner seg på at de to mest opplagte talentene jeg har vært borti knapt nok hadde opplevd en teaterforestilling. Den ene var Sandefjord-mannen Gunnar Mørk, som skrev et stykke om hvalfangere, som jeg satte opp på Riksteatret. Den andre var vestlendingen Norvald Tveit med sitt vellykkede debutstykke «Splint». Han var også helt uerfaren med teater.

Barthold Halle pleier å si til dramatikkere at de i første omgang ikke skal tenke så mye på teatrets form, men la fantasien slippes løs. Så kan man nok forme alt på et senere tidspunkt.

— Noe om «HEVNEN» til slutt.

— Jeg kunne ha lyst til å sette en slags betegnelse på stykket: En moralsk thriller. Stykket har jo hva jeg vil kalle kinoforformat. Varer i en og en halv time. Tråden i handlingen er å finne skurken. Eller synes jeg stykket handler om hva folk er villig til å gjøre for å opprettholde en levestandard, hvor langt man er villig til å gå. For enkelte er det ganske langt, sier Barthold Halle.

Kristin Sørhoel:

– *Virkelig dramatikk skapes ikke bare ved skrivebordet, men også på scenen!*

Det er ikke mange norske forfattere som i løpet av noen få måneder får ur-oppført to av sine stykker. Men det har 31 år gamle Kristin Sørhoel greidd, først med farsen «Drikk for livet!» på Den Nationale Scene og nå «HEVNEN» på Centralteatret. Hun har også nettopp gått av som energisk formann i Norske Dramatikeres Forbund, og spørsmålet er naturligvis hvilke erfaringer hun har gjort, i forbindelse med nye norske skuespill.

— Når det gjelder medlemmenes forhold til teatrene, så var det en stund det så mørkt ut for dramatikerne. Det ble spilt få norske stykker, men i de senere årene har mye rettet seg. Og det må jeg si at Oslo Nye Teater har vært en hederlig unntagelse, sier Kristin Sørhoel.

— Oslo Nye Teater er jo forpliktet til å spille nyskrevne norske stykker.

— Jo, det er nok riktig det, men jeg tror dette teatret har bidratt til at også Trondheim og Bergen har fulgt opp. Jeg har følelsen av at vi er kommet i et leie, med en positiv tendens som vi som skriver dramatikk håper vil fortsette.

— Interessant å være formann i forbundet?

— Mer enn det faktisk. Utbyttet var stort sett ikke minst på det personlige plan. Kontakten med kolleger gjorde at vi lærte mye av hverandre. For det å skrive skuespill er et ensomt yrke.

Kristin Sørhoel debuterte for noen år siden med «Syv søstre» på Centralteatret, et seriøst stykke om den uverdige prostitusjonen i byen. Hun fikk ikke bare god avisomtale, men publikum var også opptatt av hva hun hadde på hjertet. Med andre ord: Kristin Sørhoels debut var en fin start på karrieren.

— Det var vel mye også det at stykket kom i rett tid og fikk publisitet, nettopp fordi det plutselig ble så «Dagblad-aktuelt». Andre hadde skrevet romaner eller vitenskapelige rapporter om samme tema uten at det var «timet» på forhånd.

Kristin Sørhoel syns at flere teatersjefer har vist at de virkelig ønsker å satse på norsk dramatikk, men mye kan fremdeles gjøres. Det hun finner frustrerende for en dramatiker er at det går så altfor lang tid før det kommer kommentarer.

— Et forlag kunne aldri oppført seg på samme måte — da ville det ikke kommet ut mange bøker.

— Hva med utviklingsmulighetene for norske dramatikere?

— Det er ikke teatrenes jobb å drive skole. Kanskje trenger vi egen utdanning for dramatikere — det minste er et dramaturgiat, men aller helst en egen scene for ny norsk dramatikk. Et sted der vi kan prøve ut tekstene i samarbeid med skuespillere og instruktører uten at vi skal ha kravet om en fiks ferdig forestilling hengende over oss som et spøkelse. Det tar tid å bli kjent med teatrets vesen, du må prøve og kunne feile utallige ganger før du lykkes. Virkelig dramatikk skapes ikke bare ved skrivebordet, men også på scenen, hevder forfatteren.

— «HEVNEN» — hva inspirerte deg til å skrive dette stykket?

— For det første er jeg veldig opptatt av det jeg vil kalle spenningsdramatikk eller thriller om du vil. Jeg liker at et stykke har en helt klar handling, som for meg gjerne kan være enkel, men at det må ha en skikkelig slutt.

Kristin Sørhoel har tatt for seg et brennaktuelt tema i våre dagers samfunn.

— Er det en tenkt situasjon at ektemannen i stykket er ute i vinningsøyemed eller har du hentet selve handlingen fra virkeligheten?

— Nei, det som skjer har jeg ikke hentet fra vårt daglige liv, men situasjonen er ikke utenkelig. Min generasjon er nemlig opptatt av den type ungdoms-problemer som narkotika. Stoffmisbruk kom nemlig til landet, da vi gikk på ungdomsskolen. Da så vi resultatene og tragediene.

— Stykkets Nina kan man vel si er på parti med din generasjon?

— På sett og vis, ja. Andre jenter vil sikkert gjort det samme.

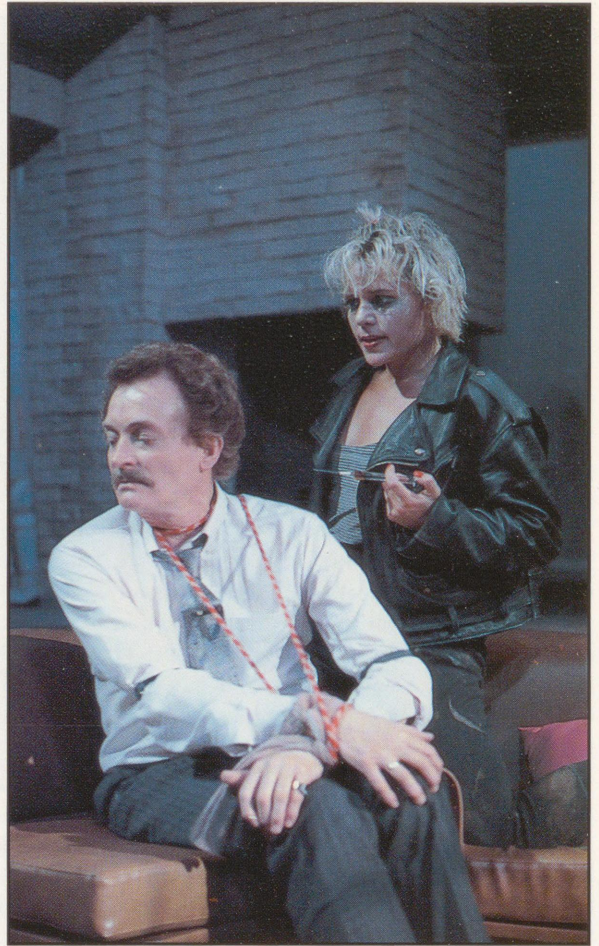
— Har du selv vært med i ungdomsklubb?

— Nei, aldri vanket der.

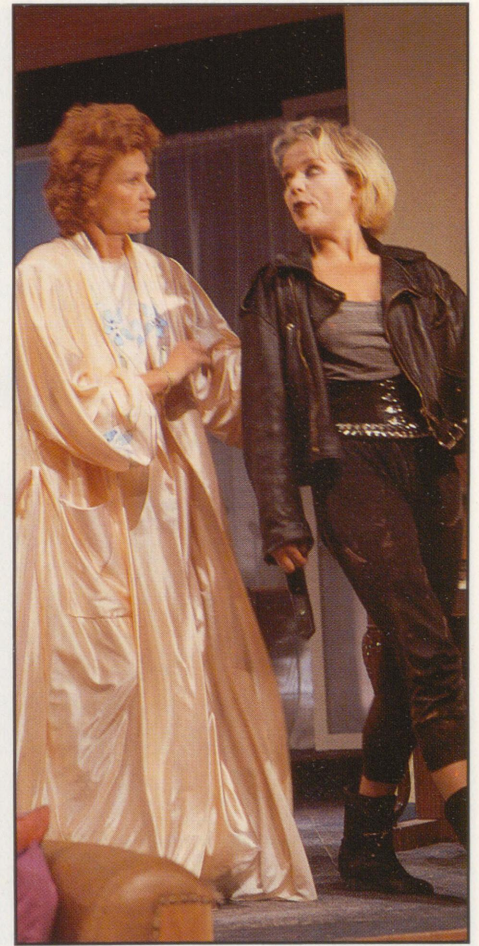
— Du er gift med en dramatiker, Helge Hagerup. Samarbeider dere eller utveksler dere tanker og meninger om det dere skriver?

— Vi bruker hverandre endel som konsulenter. Det kan godt fungere og det kan også ikke fungere. Når man lever så tett inn på hverandre, snakker man om det stoff man arbeider med som gjør at motparten blir litt for overimponert!

Kristin Sørhoel håper å få både ungdom og foreldre i tale med «HEVNEN». Det er viktig med ungdomsteater at foreldrene også blir mer fortrolig med slike hendelser og miljøer, som kan få avgjørende betydning for de unges fremtid.

Bente Børsum

har spilt mange store og forskjellige roller siden hun debuterte som Tornerose på Nationalteatret i 1959. Til Oslo Nye Teater kom hun etter å ha tilhørt ensemblet på Rogaland Teater. Der spilte hun i 1970-årene bl.a. Ellida Wangel i Ibsens «Fruen fra havet» og moren i Arne Skouens «Ballerina». Før Stavangerårene fyllte hun betydelige oppgaver i Fjernsynsteatret: Tittelrollen i Racines «Fedra», fru Bernick i Ibsens «Samfundets støtter», fru Linde i «Et dukkehjem» og Bjørg Viks «To akter for 5 kvinner» er rolleprestasjoner mange husker fra skjermen. Men også sceniske prestasjoner som Kristina i Strindbergs «Påske» har etterlatt seg sterke inntrykk.

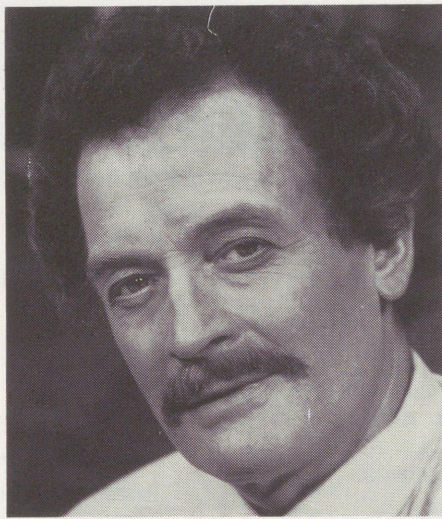
Som filmkunstner markerte Bente Børsum seg også, først og fremst i Per Bloms «Mors hus», som hun fikk kritikerprisen for, og i den krevende «Jakten».

På Oslo Nye Teater har hun spilt en rekke roller i komedie- og lystspill-repertoaret. Bl.a. fru Arvik i Bjørnsons «Når den ny vin blomstrer», «Sensommer», og Shaws «Man kan aldri vite». Sist opplevet publikum henne som Kate Jerome i Neil Simons «Broadway neste».

Arne Aas

hadde sin scenedebut i 1957 i «Penelope» på Trøndelag Teater. Senere fikk han ildlåpen sin som Jimmy Porter i «Se deg om i vrede». Han tilhørte ensemblet i «Comediehuset Prindens Gade» i seks år og spilte alt fra tragedier til farse.

Fra Trondheim kom han til Oslo Nye Teater, der han først gjorde seg gjeldende som hertug Orsino i Barthold Halles sagnomsuste «Helligtrekongersaften»; senere i Claes Gills uforglemmelige iscenesettelse av Claudels «Dagen vender».

Fire utfordrende år fikk Arne Aas i Fjernsynsteatrets ensemble: «Alle mine sønner» av Arthur Miller, Arnold Weskers «Hønsesuppe med byggryn» og predikanten Hans Nilsen Fennefoss i dramatiseringen av «Skipper Worse».

Fra Fjernsynsteatret kom Arne Aas igjen tilbake til Trondheim, denne gang som sjef for Trøndelag Teater. Der fikk han rikelig bruk for sitt talent som skuespiller, instruktør og administrator med den nye biscenen, barneteater og utstrakt turneplikt for ensemblet. Nye publikumsrekorder ble registrert hvert år og ikke bare med hjelp av et lettere repertoar: Brecht introdusert med «Mor Courage» og «Det gode menneske fra Sezuan». de Gelderodes «Barrabas» i tillegg til at barna fikk oppleve Astrid

Lindgrens «Karlssoen på taket».

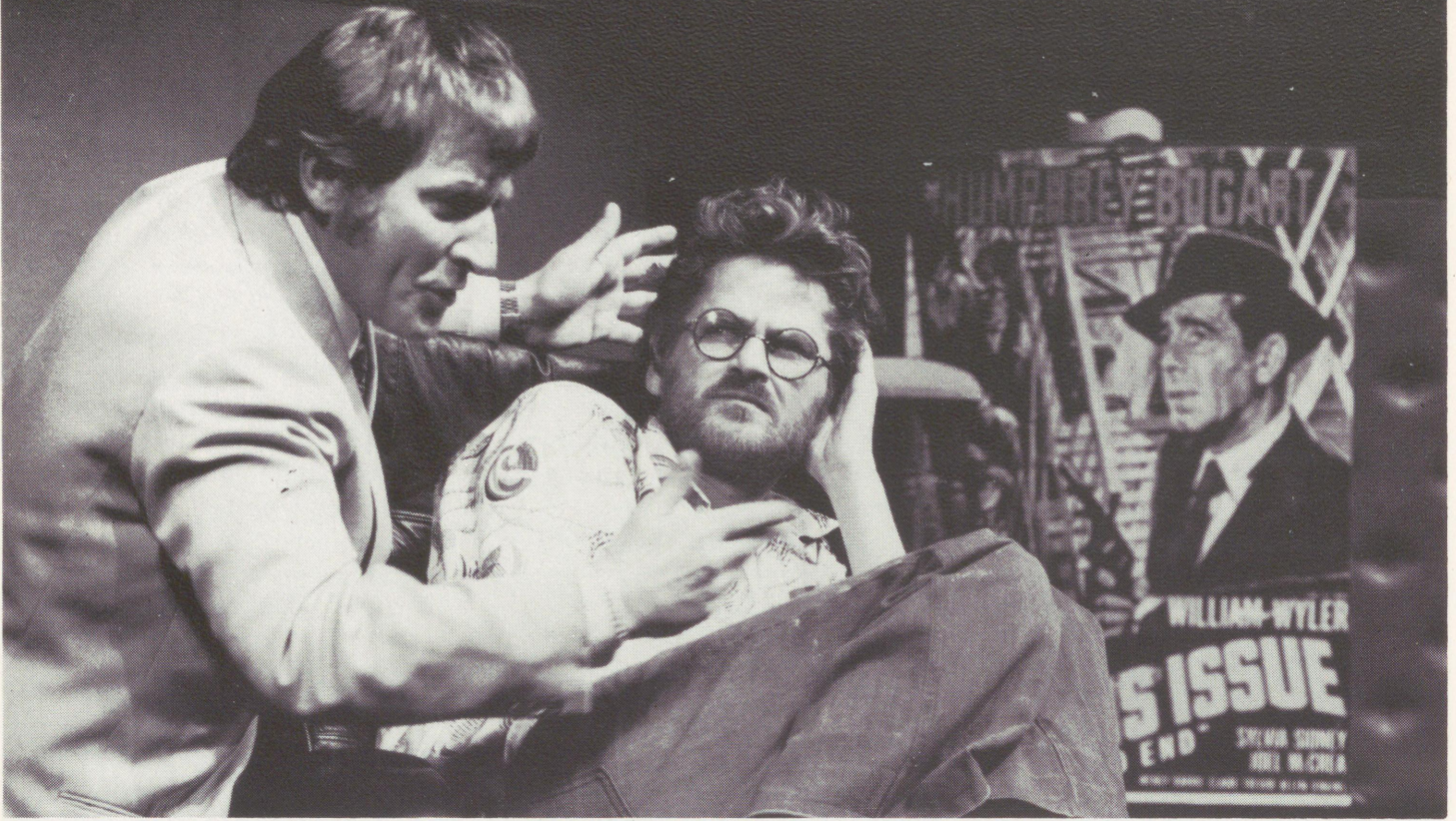
Etter fire år i Trondheim tok Arne Aas med seg familien tilbake til hjembyen Oslo og fortsatte i Fjernsynsteatret. Men så ble trangen til igjen å stå på scenen så sterk at han sluttet seg til ensemblet på Oslo Nye Teater. Publikum har møtt Arne Aas i mange roller i disse senere årene, i samspill med Aud Schøenemann og Arve Opsahl i «Fatter'n» med Wenche Foss og Leif Juster i «Sensommer» og i «Når den ny vin blomstrer» for å nevne noen.

Beate Eriksen

er et av de nye skudd på skuespiller-stammen, som har fått sin utdannelse på Statens Teaterhøgskole. For to sesonger siden ble hun knyttet til ensemblet på Oslo Nye Teater.

Debuten hennes fant sted i Terje Eriksens eventyrfabel «Spillet om perlen», der hun spilte kongsdatteren. Senere var hun med i farsesuksessen «Panikk i kulissen» og musical-oppsetningen «Guys and Dolls». Beate Eriksens hittil største utfordring var rollen som Viola i «Helligtrekongersaften», som hun spilte med ung kvinnelig varme. I «HEVNEN» spiller hun ungpiken Nina som tilhører hennes egen generasjon.

Fra «Bogart og jeg». Ivar Nørve og Nils Vogt.

«BOGART-OG JEG!»

— blinksqudd på Hovedscenen

«Konklusjonen må bli — at dette var morsomt! ... morsomt å se hvorledes den på mange måter rytmisk bevisste Wayne McKnight får omtrent hver tiende replikk til å sitte som et lattersqudd» skrev bl.a. *Aftenposten* etter premieren på Woody Allens komedie «BOGART - OG JEG!»

Den øvrige presse var minst like begeistret. *Dagbladet* understreket at forestillingen har mengder av Allens vidunderlige replikk-kunst. Og så fikk man se et komisk talent «Men denne forestillingen er først og fremst Nils Vogts. Vogt har heldigvis ikke gjort det minste forsøk på å være Woody Allen. Han er bare «en helt vanlig fyr med et anstendig utseende» slik han i sine beste stunder kan se seg selv. I sine verste (og de er mange!) roper han med hjerteskjærende bustehodefortvilelse: «Jeg er en skam for miti kjønn!» og snubler i bord, stoler, kvinneben og replikker med den type selvfølgelig ulykksalighet som bare er de ubestridelige komiske talenter forunt.

Slik kunne vi fortsette å sitere avisenes omtaler om den unge nyskilte mannen som stadig er på jakt etter nye jenter. Nære venner står ham bi, det gjør også Humphrey Bogart, spilt av Sverre Bentzen. Til stadighet fører Alan samtaler med den berømte filmhelten, men så skjer det at det oppstår søt musikk mellom Alan og bestevennens kone. De er ikke så ulike, de har mange felles nevrososer som binder dem sammen...

Eli-Anne Linnestad spiller bestevennens kone, Ivar Nørve er bestevennen. Og ellers møter man Sidsel Ryen som Alans tidligere ektemake og Kari-Ann Grønsund i et halvt dusin roller. Helt til slutt dukker det opp en ny ung jente, Beate Eriksen.

Jo, «BOGART-OG JEG!» — det er en forestilling som bare er til glede.

DUKKETEATRET på Frogner «Mørkemors hemmelighet» — midt i blinken

«... Oslo Nye har igjen skapt en dukketeaterforestilling det lyser av. Jesper, Morten og Barthold Halle har sammen med ensemblet laget en humoristisk, spennende og artistisk forestilling av Lille Rikkens ferd ut i natten for å finne drømmer til sin lille bror», skrev *Dagbladet* i omtalen av «Mørkemors hemmelighet» på Dukketeatret på Frogner, vårens nye forestilling for de aller minste. Og avisen la til at man fryder seg over Hans Petter Harboes mesterlige scenografi, som er en norsk urpremiere verdig og understreket at ensemblet er et av de proffeste i Nord-Europa «for ikke å ta for hardt i».

Rosen i de andre avisene var også stor for en forestilling som er utenom det vanlige, som er et lykkelig resultat av manges arbeide.

Barthold Halle har skjøttet regien, Jesper Halle har skrevet teksten og Morten Halle musikken. Alle dukkene, som Hans Petter Harboe har tegnet, er utført av Kari Noreger.

Og selvfølgelig er hele Dukketeatrets veltrimmede ensemble opptatt med krevende rolleoppgaver:

Kjersti Germeten, Ragnhild Wang, Anne-Lise Ruud, Stein Kiran, Knut Wiulsrød og Per Skjølsvik.

Centralteatret

Ikke mange publikumere vet at under gulvet på Centralteatret skjuler seg restene av det gamle privatteater i Grendsehaven, som fungerte fra og med oktober 1780. Det ble drevet av Det dramatiske Selskab — glade amatører som elsket teaterkunsten med godseier Bernt Anker som drivkraften. Men da byen fikk sitt første offentlige teater i 1827 og de gamle patrisier-familiene ble slukt av datidens økonomiske kriser sank aktiviteten.

Først da byens håndverkerforening kjøpte Grøndsehaveteatret i 1871 ble virksomheten gjenopptatt. Like før århundreskiftet kom den store ombygging med bl.a. ny fasade og Actiebryggeriet som eier — og teaterlokalene ble til den berømte ølvarieteen Alhambra — populært kalt «Ølhambra».

I 1897 opprettet skuespillerparet Alma og Johan Fahlstrøm Centralteatret, drev det i to år, men det var først da Harald Ottho slapp til i 1902 at virksomheten ble kontinuerlig. Tre generasjoner Ottho har drevet Centralteatret til de ble tvunget til å slå igjen dørene. Driften lot seg ikke opprettholde. TV rykket inn og brukte lokalene i seks år. Noen måneders bingodrift har det også vært her før Oslo Nye Teater i 1971 overtok etter at også Nationaltheatret hadde vært leietager.

Oslo Nye Teater begynte med «Skjærgårdsflirt», spilte senere forestillinger for barn som «Høne Pøne», «Barn, kort og godt» for å nevne to oppsetninger. I 1975 ble scenen og salongen bygget om til den nåværende halvarenaen. Hensikten var å få et lokale som var annerledes, som innbød til et åpent og utadvendt spillerom — og som kunne passe til en uhøytidelig stil for klassiske stykker.

Kristin Søhoel

har tross sin unge alder — hun er bare 31 år — rukket mye i livet; billedkunstner, forbundsleder, scenograf, dramatiker og barne-bokforfatter. Og det hører med til fullstendigheten at teater-interessen, den ble vekket, da hun begynte å sy knapper i diverse kostymer på Riksteatret.

— Jeg var innom både malersal og systue før jeg startet på Riksteatret, bar dekorasjoner og patinerte kostymer, sier hun. Med bakgrunn i Odd Nerdrums skole for malere og et uttrykt ønske om kanskje å bli scenograf, fikk hun lov til å tegne kulisser til «Pippi Langstrømpe». Med all den teaterpraksisen var det kanskje ikke så underlig at hun tumlet med planer om selv å skrive et stykke. Så gjorde Kristin Søhoel det. «Syv søstre» var tittelen, og det ble presentert første gang på Centralteatret. Et seriøst stykke om prostitusjonens ulykke for unge mennesker.

Forsøket fristet til flere dramatiske arbeider. «Drikk for livet» kom opp på Småscenen til Den Nationale Scene i Bergen i begynnelsen av mars. Det var ingen alvorlig komedie, men simpelthen en farse. Forestillingen var til behag for et våkent publikum.

Og så har vi nå «Hevnen» på Centralteatret. Kristin Søhoel hemmeligholder sine videre planer, men røper tross alt at noe er på gang, som hun selv sier. Vi smører oss med en passe porsjon tålmodighet.

Søylehallen, nå Centralteatrets skuespillerfoyer.

KOMMER!

KOMMER!

KOMMER!

«MILK WOOD» på hovedscenen i mai og juni

Etter «Bogart og jeg» følger et av de mest interessante stykker i 1950-årenes nye dramatik, «Milk Wood» av den berømte britiske dikteren Dylan Thomas. Det var såvidt Thomas rakk å fullføre verket i 1953 like før han døde bare 39 år gammel. «Milk Wood» foregår i en liten walisisk fiskerby, Llareggub heter den og i ett døgn opplever vi denne byens puls, dens liv og rytme. Vi blir kjent med hver innbygger, mennesketyper som hører hjemme i all verdens småbyer. Uavhengig av tid og rom lister tilskueren seg forbi samtaler i dovne solvegger, lytter til de ensliges tanker, kryper inn bak pannene til de som sover.

Poeten Thomas maler kontrastene og typegalleriet med klare, kraftige strøk. «Milk Wood» er komponert over motsetninger med samme følelse av samtidighet som i et bilde. Handlingen er en natt og en dag, et øyeblikk som oppstår og blir borte i historien. Likevel er ikke dette noe historisk materiale bygget over folks dagligliv. Det er et diktverk bygget på fantasi og humor i en småby som kan ligge hvor som helst.

Det snakkes ofte om å verne vår bykultur og det spørs om ikke denne lille walisiske by nettopp uttrykker vårt ideal — nostalgi eller ikke. Dylans pittoreske engelsk med dialektinnslag av walisisk (et språk kan selv ikke kunne), er gjendiktet av Inger Hagerup. Både bildene og humoren er bevart i ordene på en eksemplarisk måte.

Oppsetningen av «Milk Wood» er en stor og spennende utfordring for teatret. 17 skuespillere skal fremstille 67 roller og teatret er så heldig å ha sikret seg en instruktør som kan visualisere ord på scenen, den fremragende greske iscenesetteren Stavros Doufexis. Det var han som satte opp «Lysistrata» på Nationalteatret for noen år siden. Scenografien står Svein Lund Roland for. Hans oppgave er å lage en hel by i en stående dekorasjon.

Flere norske ur-premiéer

**Til høsten
fortsetter vi å presentere
nyskreven norsk
dramatik på Centralteatret.**

Først ut er Anne-Karen Hytten med Arild Nyquists «Arild + Kråka = Sant» — en slags fabel i kjent Nyquiststil; ja, det er på sett og vis en slags fortsettelse av forfatterens store suksess på samme scene «Flyvende fru Rosenkrans». Forfatteren skal selv spille med i forestillingen. Pia Borgli blir kråka — den rollen Kjersti Holmen hadde i den forrige forestillingen. Andre roller er tildelt Nils Vogt, Per Chr. Ellefsen, Helle Haugen, Dag Vågsås og Svein Olav Blindheim. Scenografien og kostymene tar Unni Walstad hånd om. Premierer er like over sommerferien.

Senere på høsten gir teatersjefen Per Theodor Haugen seg i kast med Vivi Schøyens «Over til rødt» — en moderne komedie om en ektemann som forlater sin kone til fordel for en yngre utgave av kvinneslekten. Men hustruen sitter ikke med hendene i fanget. Ansporet av sine nærmeste slår hun ut håret og da...

Dermed har Oslo Nye Teater i løpet av 1988 hatt tre norske ur-premierer.

Høstens musical

Oklahoma!

Richard Rodgers og Oscar Hammersteins berømte musical «Oklahoma!» blir høstens første forestilling på Oslo Nye Teater. Den melodiose, farverike og glade skildringen av livet i den amerikanske farmerstaten skal Wayne McKnight sette iscene og ha koreografien — han som suksessdebuterte med «Guys and Dolls».

Det unge paret spilles av Iselin Alme og Lars Klevstrand og i de to andre store rollene møter vi Ivar Nørve og Aud Schønemann som den sjalu Jud Fry og tante Eller. Det komiske paret skal spilles av Beate Eriksen og Finn Schau — henholdsvis som den alltid flirtende Ado Annie, som aldri kan si nei, og den elskovsyke teppehandleren Ali Hakim. Ado Annies hjertevenn er Johannes Joner. Teatret satser maksimalt på å lage en stor oppsetning. Det blir feiende danseinnslag, fengende rytmer, romantikk og en stor porsjon med humor — alle ingredienser som har gjort «Oklahoma!» til en av de største musical-suksesser siden urpremierer i 1943. Publikum har noe å glede seg til.

OSLO NYE TEATERS PERSONALE

ADMINISTRASJON:

Teatersjef
Intendant
Økonomidirektør:
Sekretær:
Lønningskass.:
Bokholder:
Salgs-markedssjef:
Salgssekretær:

Kontorass.:

Arkivar:

DRAMATURG:

INSTRUKTØR:

SKUESPILLERE:

Pia Borgli
Bente Børsum
Knut M. Hansson
Sverre Holm (Perm.)
Trond Lie
Sven Nordin
Ivar Nørve
Helge Reiss
Eli-Anne Linnestad
Sidsel Ryen
Aud Schønemann
Sissel Sellæg
Marit Syversen
Ingrid Vollan

MUSIKK:

Leder:
Konsulent:
Finn Eriksen
Karl Johan Helgesen
Leif Osen
Bjørn Jacobsen
Jan Henry Thoresen (Perm.)

TEKNISK ADMINISTRASJON:

Teknisk sjef:
Produksjonssjef:
Produksjonssekretær:

INSPISIENTER:

1. inspisient:
Tom Andersen
John Ellefsen
Roger Fossum

LYD:

SUFLØRER:

Didi Stig
Birgitta Bjørnstad
Kari-Laila Thorsen

REKVISITØRER:

Overrekvisitør
Tove Solum
Eva Lie
Laila Hauge (attributtmaker)

PÅKLEDERE:

Leder:
Inger-Marie Christensen
Marianne Forsberg

PARYKKMAKERI/FRISØRER/SMINKØRER:

Leder:
Birgit Haugå
Mikkel Stølen

MALERSAL:

Leder:
Bjørn Thomassen

DEKORATØR (fasade-vindu):

Hilde Dehli

SNEKKERVERKSTED:

Leder:
Evy Holand

Birger Thurn-Paulsen

Per Theodor Haugen
Arne Christiansen
Inger Lise Bruu Heger
Marit Larsen
Reidun Asbjørnsen
Svanhild Kjærvik
Arvid Tviberg
Marit Nordli
Anne Winger
Anita Christensen
Odd Andersen
Esther Reiss
Kirsten Sørli

Sverre Bentzen
Per. Chr. Ellefsen
Beate Eriksen
Unni Evjen
Minken Fosheim
Kari-Ann Grønsund
Bentine Holm
Finn Schau
Per Lillo-Stenberg (Perm.)
Terje Strømdahl(Perm.)
Nils Vogt
Ulf Wengård
Gard Øyen
Arne Aas

Roy Hellvin
Magne Amdahl

Per Horn
Harald Martin
Jacek Juniszewski

Bjarne Stensrud

Erling Jørgensen

Ingrid Aas

Liv Christensen

Sverre Norwalls

Knud Stern Møller

Helge Paltiel

Siri Helle-Valle

SYSTUE:

Kostymesjef:
Leder:
Trude Bergh
Eva Danielsen
Solveig Høst
Birgit Johannessen
Sølvi Aarre

LYSAVDELINGEN:

Lysmestere:
Harald Haugen
Sverre Odd Horge
Espen Kreim

SCENEAVDELINGEN:

Overscenemester:
Scenemestere:

Carlos Bråten
Geir Stordal
Trond Engebretsen
Dariusz Golofit
Lasse Iversen
Bogdan Kolakowski
Edwin Lyberg

BILLETTLUKE:

Leder:
Agnes Korsen
Ida Molvik-Hansen
Grete Sjaastad
Inger Kristiansen
Astrid Hoel
Jerry Kampf

GARDEROBE:

Leder:
Jeanette Axelsen
Ebba Eikestad
Kristin S. Haug Gdowa
Kristine Helgesen
Astri Reisvang

RESEPSJON:

Kjersti Bernardi
Kari Midtsjø

KANTINE:

Leder:
Unni Larsen

RENGJØRING:

Leder:
Deva Bozic
Solveig Bredesen
Helena Nesterow

VAKTMESTER:

CENTRALTEATRET:

Lysmestere:

Scenemestere:

Sceneteknikere:

Rekvisitør:
Garderobe:
Liv Sørum
Vera Åsatun
Påklleder:
Rengjøring:

DUKKETEATRET:

Dukkespillere:
Kjersti Germeten
Anne-Lise Ruud
Ragnhild Wang
Teknisk ansvarlig:
Rengjøring:

CHAT NOIR:

Scenemester:
Scenearbeider:
Lysmester:

Grethe Wang
Lise Fjeld Sannes

Tore Heldal

Finn Lewin
Bjørn Bergseth
Øvind Svarstad

Odd Terje Lyngen

Turid Sørensen

Tone Arde

Marie Selnæs

Björg Iversen
Dubravka Peric
Jack Christiansen

Mari Alvim
Per Pedersen
Trond Sætre
John-Erik Jensen
Paul J. Valderhaug
Svein André Eriksen
Morten Andersen
Karina Buchanan
Ida Nygaard
Liselotte Egeberg

Astrid Mohr
Ingrid Berg
Magnhild Christensen

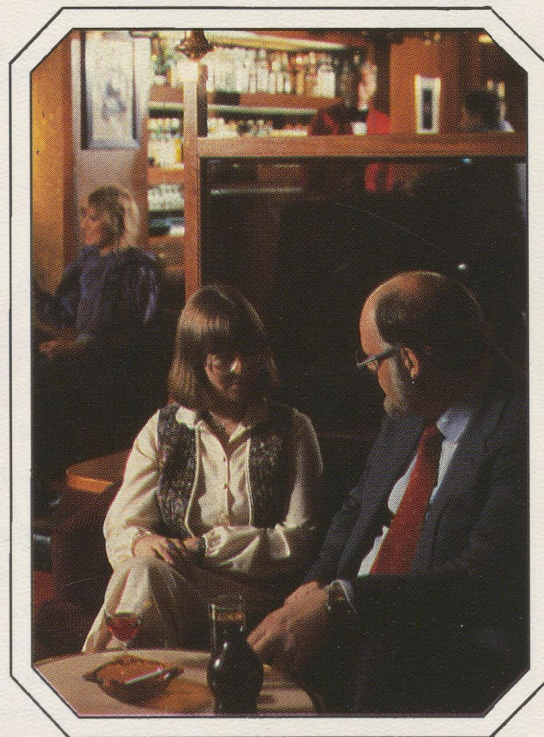
Stein Kiran
Knut Wiulsrød
Per Skjølsvik
Lars Rambøl
Reidun Melbye

Lasse Arde
Lars Petter Heinrichs
Niils Magne Kjus

Palmen, lette retter og forfriskninger til kl. 21.00.

Grand Café, middag/aftens til kl. 23.00.

Limelight Bar til midnatt.

GRAND HOTEL
KARL JOHANS GATE 31, TLF. (02) 42 93 90